

kerkbreed

In Kerkbreed komt iedere week een persoon aan het woord die een reflectie geeft op een bepaalde gebeurtenis of ontwikkeling in de breedte van het kerkelijk leven. Vandaag: **dr. Theo A. Boer**. De ethicus is per 1 september benoemd tot bijzonder hoogleraar op de Lindeboomleerstoel ethiek van de zorg in Kampen.

Ethiek in de lijn van Luther

tekst A. de Heer
beeld Dick Vos

Zijn naam circuleerde in maart al, toen de generale synode van de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt (GKV) instemde met de vestiging van de Lindeboom Leerstoel aan de Theologische Universiteit in Kampen. Pas vorige week maakte de predikantsopleiding van de GKV zijn benoeming, voor twee dagdelen per week, echter officieel bekend.

Een benoeming die toch wel opmerkelijk is: dr. Boer zelf is, als hervormd theoloog, lid van de Protestantse Kerk in Nederland.

In hoeverre kwam de aanstelling voor u als een verrassing?

„Helemaal verrast was ik niet”, zegt hij aan een tafeltje in de HEMA op station Zwolle, op doorreis naar Groningen. „Met zowel Kampen als Apeldoorn, de christelijke gereformeerde universiteit, heb ik al langer een goede relatie. Er is vertrouwen, wederzijds. Ik denk dat er anno 2014 veel sterker dan dertig jaar terug het besef is dat we elkaar op het terrein van de ethiek hard nodig hebben. In die zin gaat het hier ook om meer dan een strategische alliantie.”

Het persbericht waarmee de Kamper universiteit en het Lindeboom Instituut uw benoeming bekendmaakten, vermeldt een indrukwekkend aantal func-

ties. Maar ook, bijvoorbeeld, dat u uw leervicariaat deed in een lutherse gemeente in de DDR.

„Ik kom uit een synodaal gereformeerd gezin, mijn vader was predikant in de Gereformeerde Kerken. In 1979 ben ik zelf theologie gaan studeren, in Utrecht – dus niet bij de synodaal gereformeerden, de Vrije Universiteit. Tijdens mijn oriëntatie aan de VU vond ik de sfeer daar te benauwd vrijzinnig. De hervormde vrijzinnigheid heeft altijd meer ontspannenheid gekend. Voor mensen zoals ik, die via de evangelicale weg bij de kerk zijn gebleven, was er ook meer ruimte. Toen ik daar eenmaal wortel had geschoten, was het lidmaatschap van de Hervormde Kerk een logische vervolgstap.

De hervormde wijkgemeente in Utrecht waar ik kerkte, kende een grote betrokkenheid bij Oost-Europa. In 1986 heb ik namens deze gemeente contact gelegd met een gemeente in Karl-Marx-Stadt, het tegenwoordige Chemnitz.”

Heeft dr. Hebe Kohlbrugge hier nog een rol in gespeeld?

„Hebe Kohlbrugge niet. Al zat zij wel bij ons in de kerk, en sprak ik regelmatig met haar over de DDR.

Op enig moment werd de wens geuit dat ik in Karl-Marx-Stadt mijn leervicariaat zou doen. Dat is ons met hulp van kerkelijke en parlementaire contacten gelukt. Ik was de eerste Nederlander aan wie dit werd toegestaan. En wat de DDR-autoriteiten betreft meten ook de laatste.

Ik heb nog altijd goede contacten in Duitsland. Een van mijn twee beste vrienden is een luthers predikant. En behalve lid van de PKN ben ik meelevend lid van een lutherse gemeente in Duitsland.”

Als vanzelf komt de ethicus uit bij Luther. „Op het terrein van de ethiek is er een accentverschil tussen Luther en de gereformeerde traditie. Als het om de geloofsinhoud gaat, zegt Luther, net als Calvijn: Er is maar één bron, de Bijbel. Maar op ethisch